

289

1665-1760. Νοταριακές πράξεις. Πάρος, Νάξος.

Α. Πετρονώτης, «Παριανοὶ μαστόροι», *Παριανὰ* 59 (1995), σ. 261-262, 280.

290

1666-1667. Νοταριακές πράξεις μαθητείας. Κέρκυρα.

Φωτεινή Καρλάφτη - Μουρατίδη, «Η μαθητεία στα επαγγέλματα στην Κέρκυρα το 17^ο αιώνα», *Εῶα καὶ Ἑσπέρια* 6 (2004-2006), σ. 144-147, αρ. 1-4.

291

1666-1683. Νοταριακά έγγραφα. Ζάκυνθος.

Λ. Ζώης, «Κρητικά σελίδες», *Κρητικά Χρονικά* 8/1 (1954), σ. 217-225, αρ. 1-3.

292

1666-1826. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Άνδρος, Σμύρνη.

Δ. Πολέμης, «Καϊρικά οικογενειακά έγγραφα», *Πέταλον* 4 (1984), σ. 6-77, αρ. 1-65.

ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ ΜΗ ΕΜΠΟΔΙΖΕΙΝ ΤΟ ΘΩΣ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΖΟΝΤΟΣ

1778

«Μὲ τὸ παρὸν γράμμα φανερώνω ἐγὼ ὁ ὑποκάτωθεν γεγραμμένος, μὲ τὸ νὰ ἀνακαινίσω τὰ ὀσπίτια μου καὶ μὴν ἔχοντας ἢ σάλα παράθυρο ἀπὸ τὸ νοτινὸ μέρος, ἔστοντας καὶ νὰ μὴ μὲ ἀφήνῃ ὁ Τωμάζο Καϊρης, ἐσυμφωνήσαμε εἰς τὸ ἀναμεταξὺ μας νὰ ἀνοίξω ἐγὼ τὸ παράθυρον ὡς ἄνωθεν εἶπομεν καὶ νὰ σφαλίσω ἐγὼ τὴν ἔμπασιν ὅπου ἔχω καὶ ἐμπαίνω εἰς τὸ μαγερειό μου καὶ νὰ μὴν ἤμπορῶ νὰ ρίξω φρόκαλα ἢ ἄλλον τίποτας, μόνον ἓνα παράθυρον διὰ τὸ φῶς. Πρὸς τούτοις ἔλαβα καὶ διὰ νὰ ἰσάσωμεν γρόσια ἑπτὰ καὶ τὰ ἔλαβα τῆς αὐτῆς ὥρας καὶ μένομεν εὐχαριστημένοι. Καὶ διὰ βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας ἐποίησα τὸ παρὸν ὑπογεγραμμένον ἰδιοχειρῶς μου. Μιχαήλ Καμπανάκης».

293

1666-1829. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κύπρος.

C. Kyrris, *The Kanakaria documents 1666-1850. Sale and donation deeds edited with introduction and commentary*, Nicosia 1987,

σ. 1 αρ. 1, σ. 54 αρ. 2, σ. 78 αρ. 3, σ. 90-91 αρ. 4, σ. 104 αρ. 5, σ. 108 αρ. 7, σ. 113 αρ. 8, σ. 120-121 αρ. 9, σ. 128 αρ. 10, σ. 133 αρ. 11, σ. 136-137 σ. 12, σ. 140 αρ. 13, σ. 144 αρ. 15, σ. 147 αρ. 16, σ. 155 αρ. 17b, σ. 168 αρ. 18, σ. 173 αρ. 15, σ. 177 αρ. 20, σ. 180-181 αρ. 21, σ. 183 αρ. 22, σ. 187 αρ. 23, σ. 189 αρ. 24, σ. 191-192 αρ. 25, σ. 194 αρ. 26, σ. 197-198 αρ. 27, σ. 201 αρ. 28, σ. 203 αρ. 29, σ. 206 αρ. 30.

294

1667. Σύσταση κοινωνίας σκλάβου ενώπιον του «κατζηλλιέρη» Σίφνου. Σίφνος. Σ. Συμμεωνίδης, «Ένα έγγραφο έκμεταλλεύσεως σκλάβου», *Σιφνιακά* 1 (1991), σ. 114.

1667, 8 Μαΐου

«... Τὴν σήμερον ὁ ἔκλαμπρος σινιὸρ Καπητάν Ζουάνες μπρόντζας δίδει καὶ κονσενιάρει τοῦ πανιερωτάτου, ἀρχιεπισκόπου σίφνου κύρ ἀθανασίου ἕνα σκλάβο τοῦρκον τὸ ὄνομά του Τζαλουμάν Τζελεπῆ, διὰ ῥιάλια δύο χιλιάδες, καὶ τὸν βάνουν εἰς τὴν μέσσην τῶς καὶ γρυκοῦνται τὰ χίλια τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη δεσπότη καὶ τὰλλα χίλια τοῦ σινιὸρ καπητάν ζουάνε καὶ τὰ χίλια ῥιάλια ἢ πάρτε τοῦ ἀφέντη δεσπότη, τὰ δίδει τώρα τοῦ σινιὸρ καπητάν ζουάνε. καὶ κάνοντας νᾶλθη τὸ ρισκάτον του, ὅτι περισσότερον πάρουνσι ἀπὸ ταῖς δύο χιλιάδες τὰ ῥιάλια νὰ τὰ μοιράζουν εἰς τὴν μέσσην. καθὼς ἀκόμη ἀνίσως καὶ ἤθελαν βγάλη καὶ διάφορον εἰς τὴν βεστίταν τῶν ἀσπρῶν νὰ εἶναι καὶ ἐκεῖνος εἰς τὴν μέσσην τῶς ἐβγάζοντας περὶ ὅσαις ἔξοδαις ἤθελαν γενῇ εἰς τὸν ἄνωθεν σκλάβον καὶ τὰ διακόσια γρῶσα τὸ διάφορον ὅπου ἐμίλησαν ἀνάμεσόντῳς νὰ γρυκοῦνται μοναχοῦ τοῦ ἀφέντη δεσπότη, καὶ ἀνίσως καὶ ἤθελε τύχη ζημία νὰ γρυκᾶται ἀνάμεσόν τῶς καθὼς ἀκόμη καὶ ἤθελε τύχη θάνατος τοῦ αὐτοῦ σκλάβου ὅπου ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώση νὰ χάνη κάθε εἰς τὰ ῥιάλια χίλια τὴν πορτζιὸν του. ἔτσι ὁ εἰρηθεὶς ἀφέντης δεσπότης ὁμπλιγᾶρεται ὅτι ἀνίσως καὶ ἤθελε φύγη ὁ ἄνωθεν τοῦρκος ἢ ἤθελαν τὸν πάρον τοῦρκοι ναπηλογᾶται ἢ πανιερότης του. καθὼς ἀκόμη καὶ ὁ σινιὸρ καπητάν ζουάνες ὁμπλιγᾶρεται νᾶχη τὰ περικούλα ἀπὸ τοὺς Φράγγους εἰ μὲν καὶ ἤθελαν τὸν πάρη ἢ ἀπὸ τὴν γῆν ἢ ἀπὸ τὸν γιολόν. Καὶ ἔτσι ἐγίνει τὸ παρόν παρ' ἐμοῦ τοῦ καντζιλιέρη τῆς σίφνος καὶ ὑπογράφου καὶ ἰδιοχειρὸς τῶς τᾶνωθεν δύο μέρη καίτᾳ ἐξῆς ἡ ὁ Σίφνου Ἀθανάσιος βεβαιοῖ τᾶνωθεν *Io Zuane Brontza affermo et prometto quanto di sopra.*

διάκος σερματῆς πρωτονοτάριος σίφνου ἔγραψα».

295

1667-1690. Νοταριακές πράξεις. Νάξος.

Η. Νικολάου, «Για το μετόχι της μονής Διονυσίου Αγίου Όρους στη Νάξο (β' μισό 17^{ου} αι.)», στον τόμο *Η Νάξος δια μέσου των αιώνων*, Αθήνα 1994, σ. 556-562, αρ. 1-2.

